ÜNNEPI SZENTMISE

GYÜLEKEZŐ ÉNEK I. - Nagy örömnap ez a nap

A Gyermekben találkozó ellentétekről („Dies est laetitiae"). „A hit szemében két élete van e Gyermeknek: két, kimondhatatlanul fenséges módon és szétválaszthatatlanul egyesült élet. Emberi természete oly szorosan az Igéhez tartozik, hogy egy személyt alkot vele, az Ige személyét, aki saját isteni létével tartja fenn ezt az emberi természetet." (Columba Marmion) A 2. versszak tehát ugyanarról a Gyermekről mondhatja el, hogy éjfél-tájban születik, s hogy ő az, aki a napfényt gyújtja... Az ének harmadik versszakában pedig méltán kérjük őt isteni és emberi természet birtokosaként, hogy befogadjon minket hitünk és engedelmességük révén a mennyek országába.
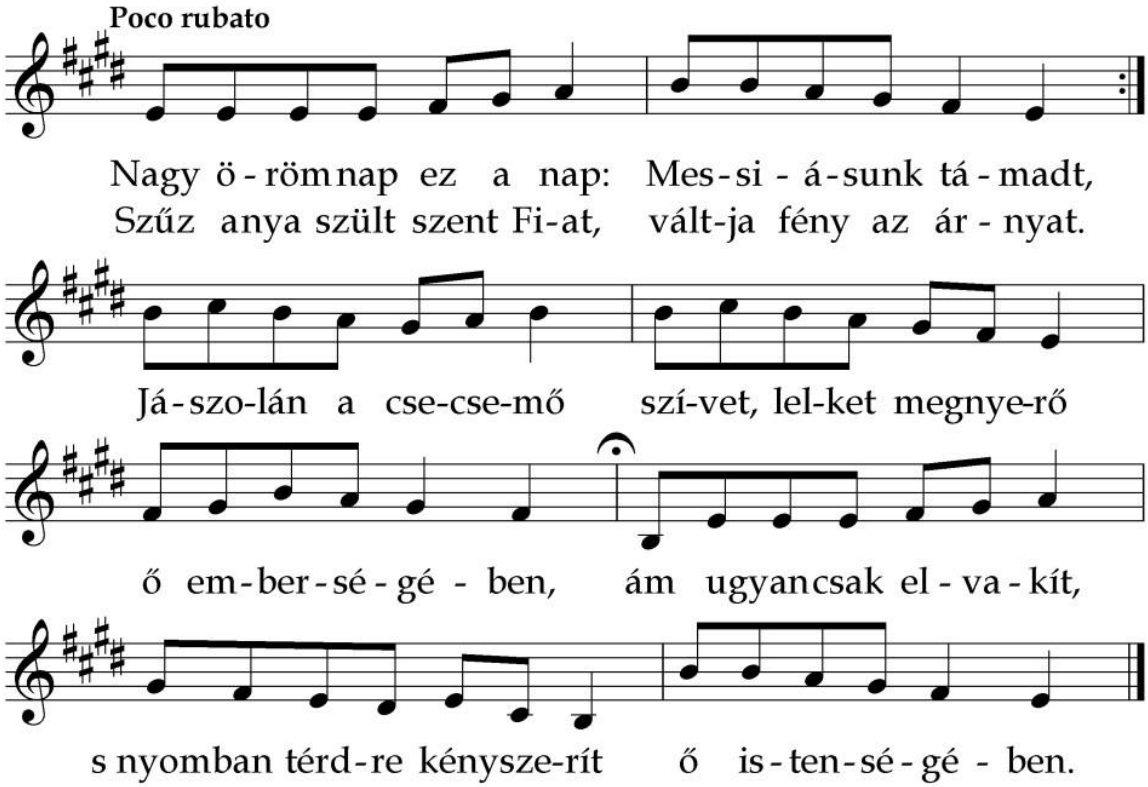
(2) Éjfél-tájban születik, ki a napfényt gyújtja,
anyatejre éhezik, ki az üdvöt nyújtja.
Rejtik pólyák, szalagok, ki az égre csillagot milliomot tűzdel, sírdogál az újszülött, aki ott fenn mennydörög, s rémít villám-tűzzel.

(3) Dicsérjük a Gyermeket, ki ma testet öltött,
gyöngeségben született, belénk erőt öntött.
Ha ő meg nem születik, minden ember elveszik, nem jut üdvösségre; ó, megváltó Istenünk, halálunkkor légy velünk, fogadj be az égbe!

INTROITUS I. – Gyermek született nékünk

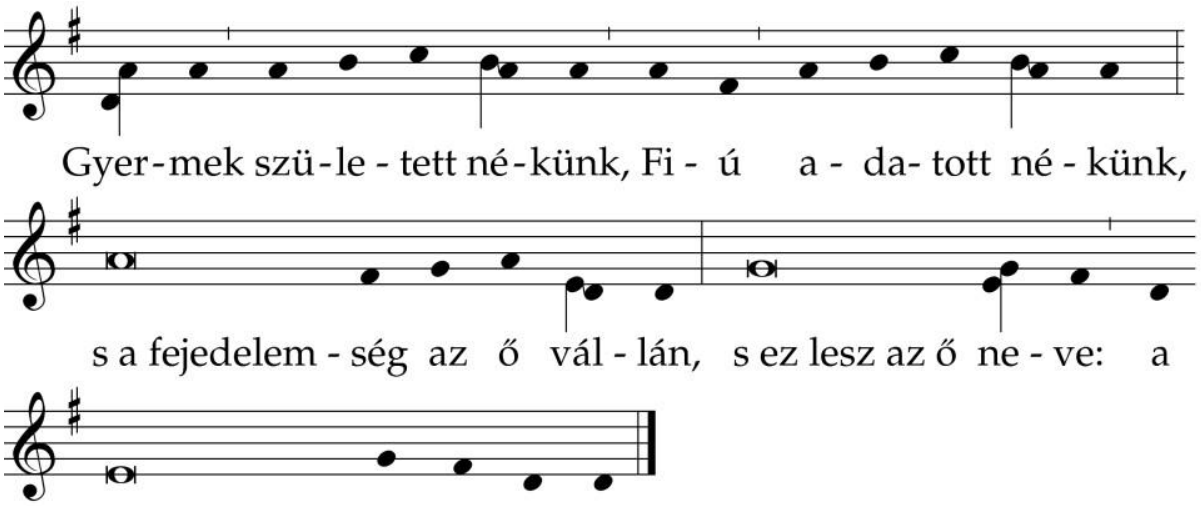

7. zsoltártónus

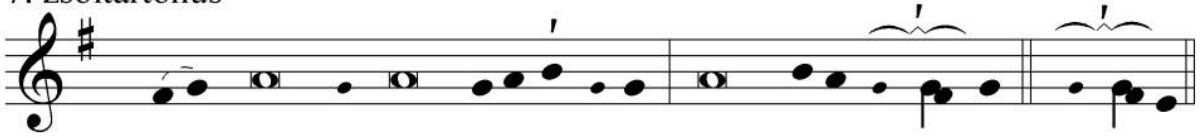

(1) Énekeljetek az Úrnak új é/neket * mert csoda-dolgokat csele/kedett. (2) Megmutatta az Úr az ő Üdvös/ségét * kinyilatkoztatta Igazságát a nemzetek színe /előtt. *ANT.* Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Mikképpen kezdetben vala, most és /mindenkor * és mindörökkön örökké, /ámen. *ANT.*

INTROITUS I./A – Puer natus est
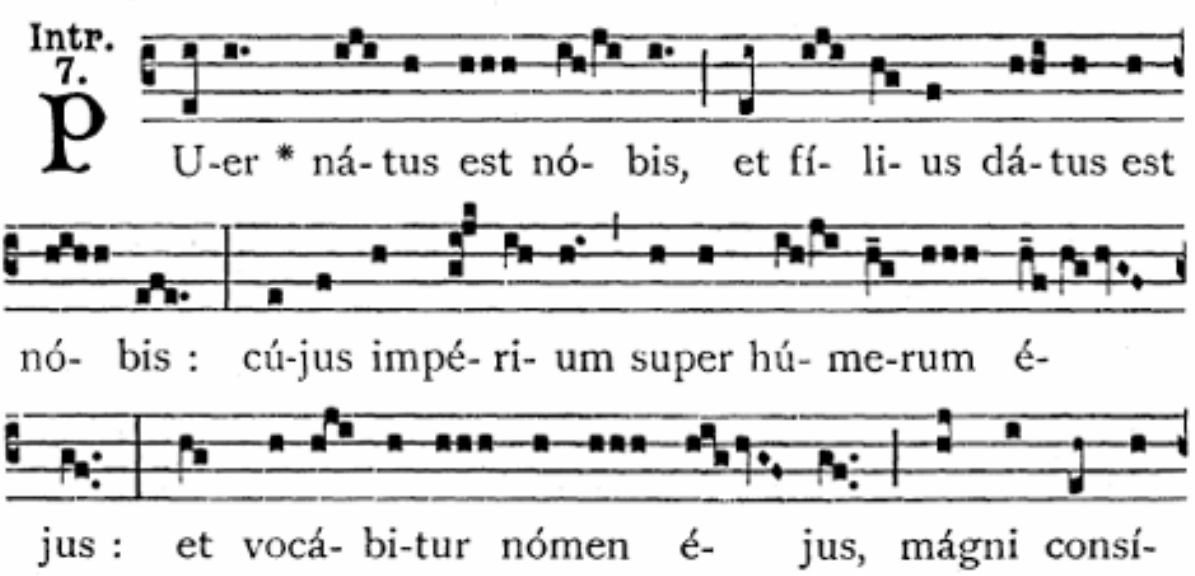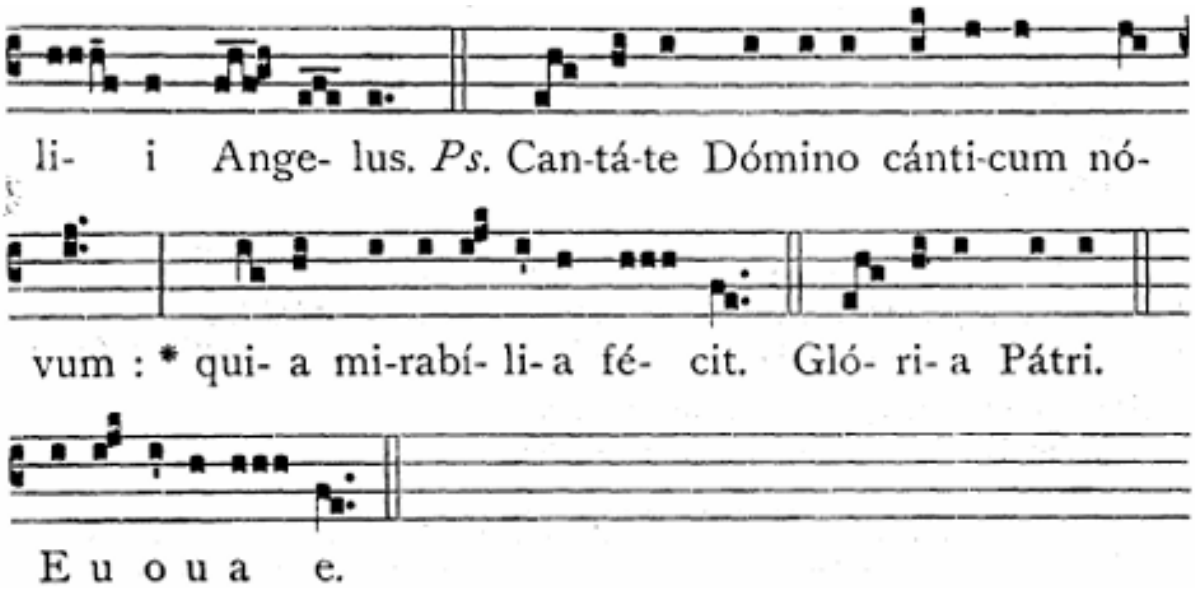
KYRIE – Született világ Megváltója
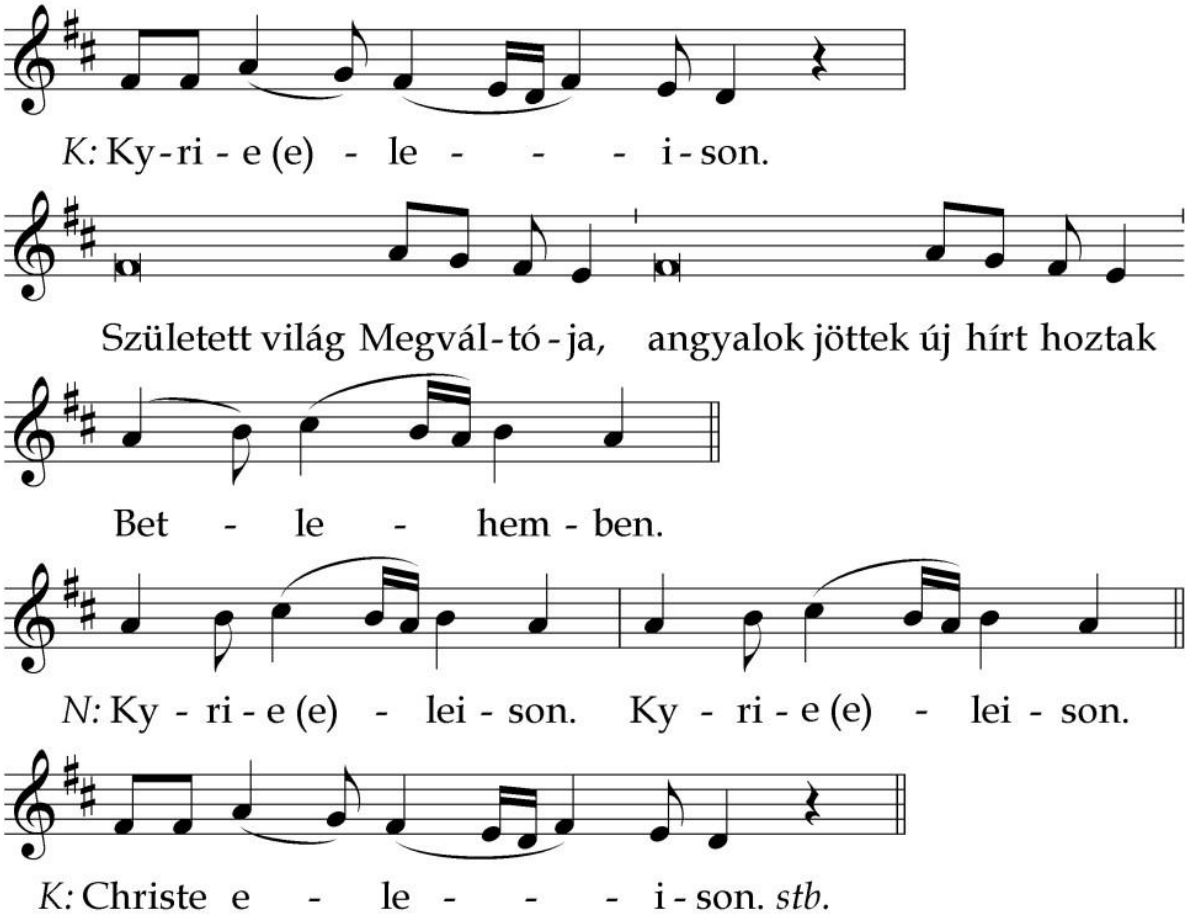
(2) Christe eleison. - Örök Atyának / szent Igéje, - íme hallgat, / most nem szólhat - Betlehemben. *R.* **Christe eleison, Christe eleison!**

(3) Kyrie eleison. - Üdvösségünknek / kútforrása - emberré lett s / világra jött - Betlehemben. - *R.* **Kyrie eleison, Kyrie eleison!**

GLORIA

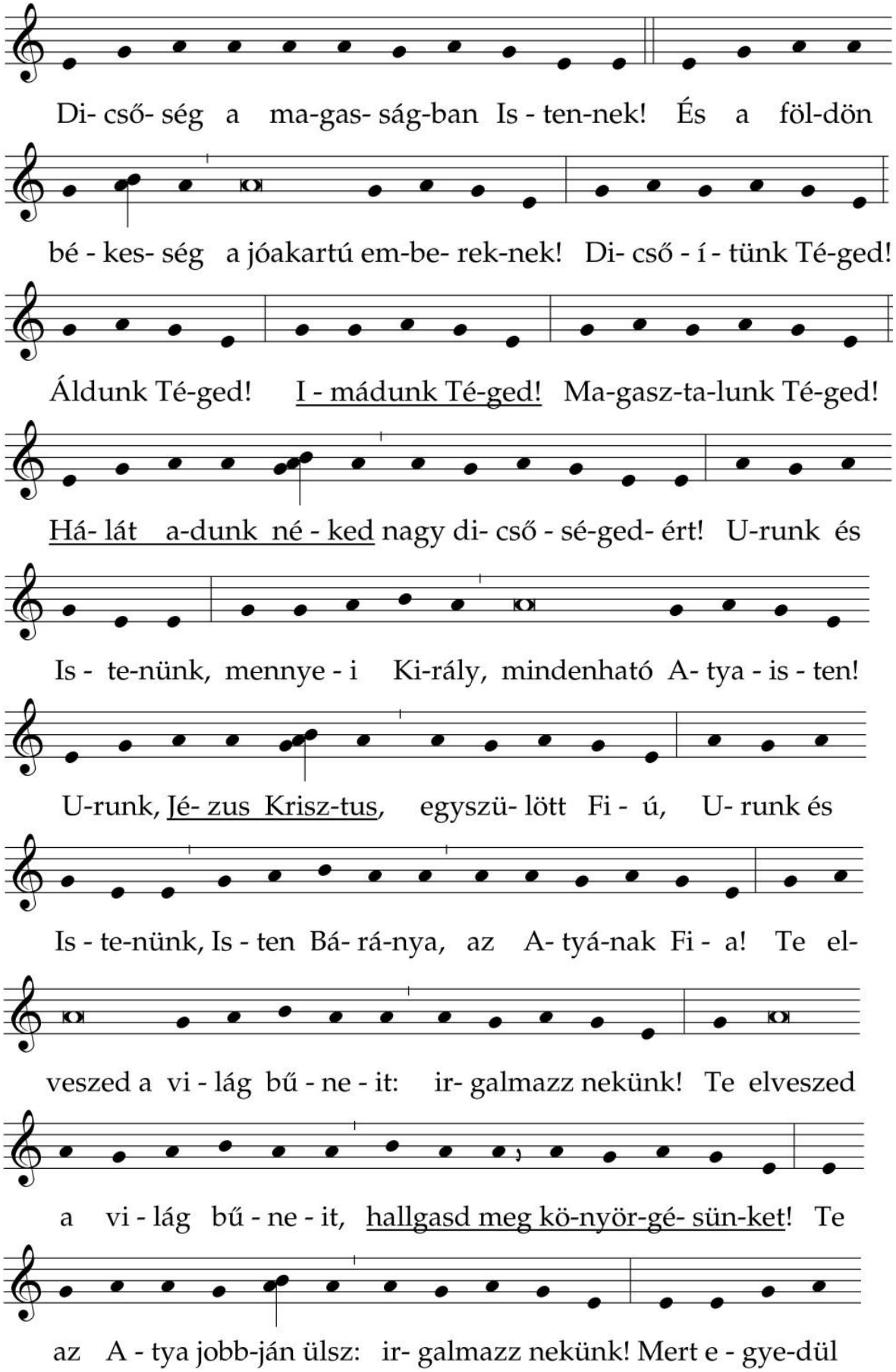
Di- cső- ség a ma-gas- ság-ban Is - ten-nek! És a föl-dön
bé - kes- ség a jóakartú em-be- rek-nek! Di- cső - í - tünk Té-ged!
Áldunk Té-ged! I - mádunk Té-ged! Ma-gasz-ta-lunk Té-ged!
Há- lát a-dunk né - ked nagy di- cső - sé-ged- ért! U-runk és
Is - te-nünk, mennye - i Ki-rály, mindenható A- tya - is - ten!
U-runk, Jé- zus Krisz-tus, egyszü- lött Fi - ú, U- runk és
Is - te-nünk, Is - ten Bá- rá-nya, az A- tyá-nak Fi - a! Te el-
veszed a vi - lág bű - ne - it: ir- galmazz nekünk! Te elveszed
a vi - lág bű - ne - it, hallgasd meg kö-nyör-gé- sün-ket! Te
az A - tya jobb-ján ülsz: ir- galmazz nekünk! Mert e - gye-dül
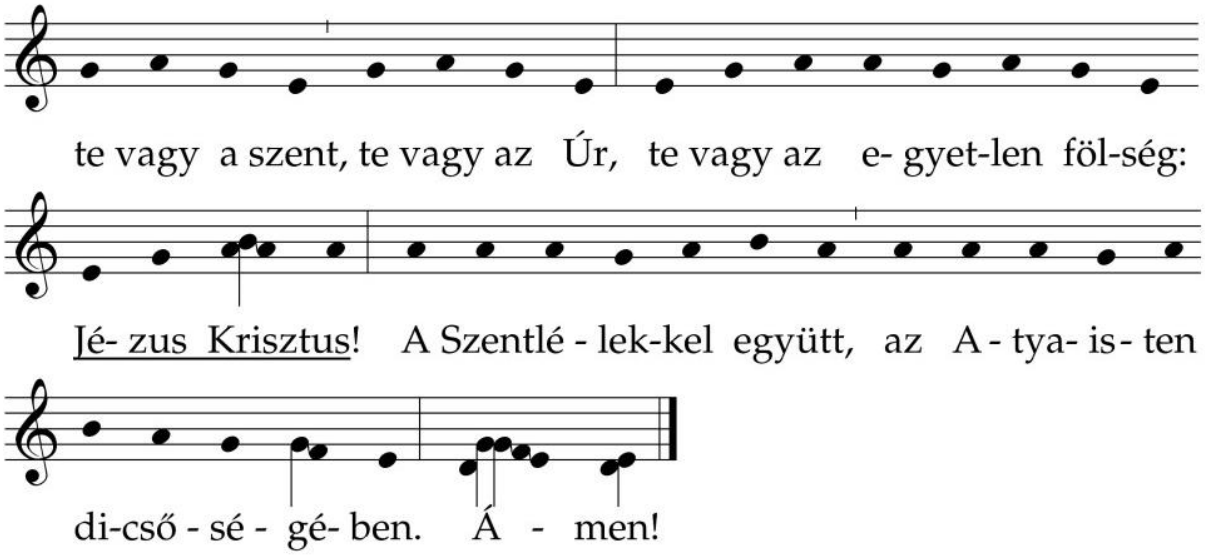
GRADUALE I. – Meglátta a föld minden határa
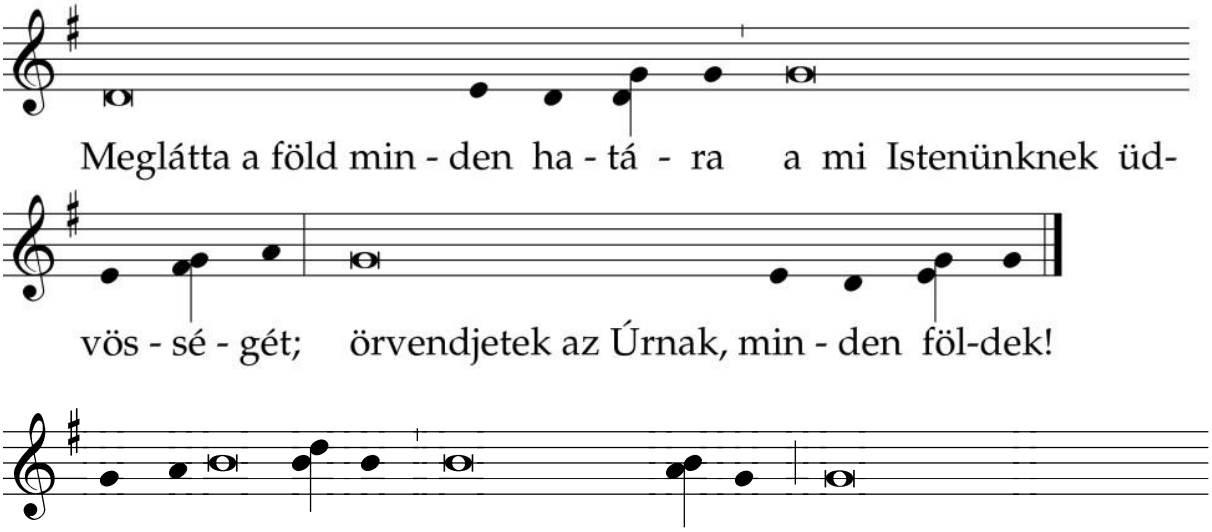
V. Megmutatta *a*z Úr † az ő Üdvössé-gét, * kinyilatkoztatta igaz-

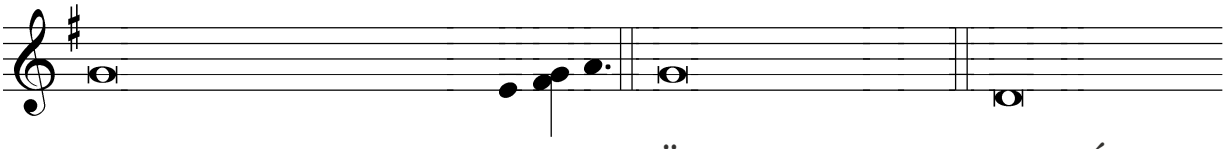

ságát a nemzetek szí/ne *e*l-őtt. **ÖRVENDJETEK. MEGLÁTTA.**

GRADUALE I. / A – Viderunt omnes

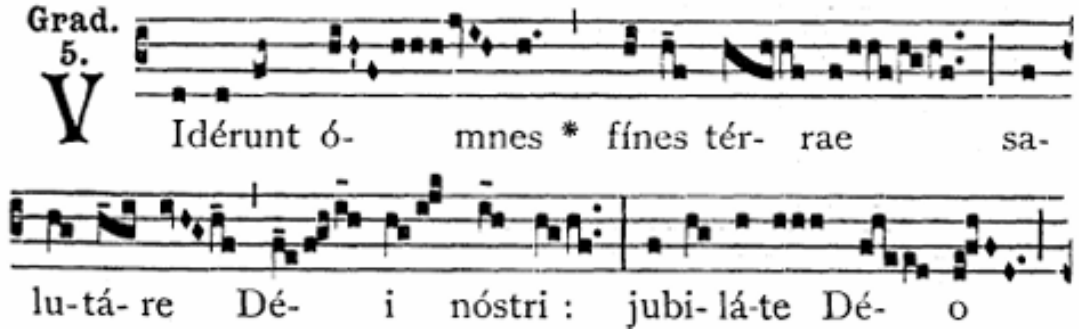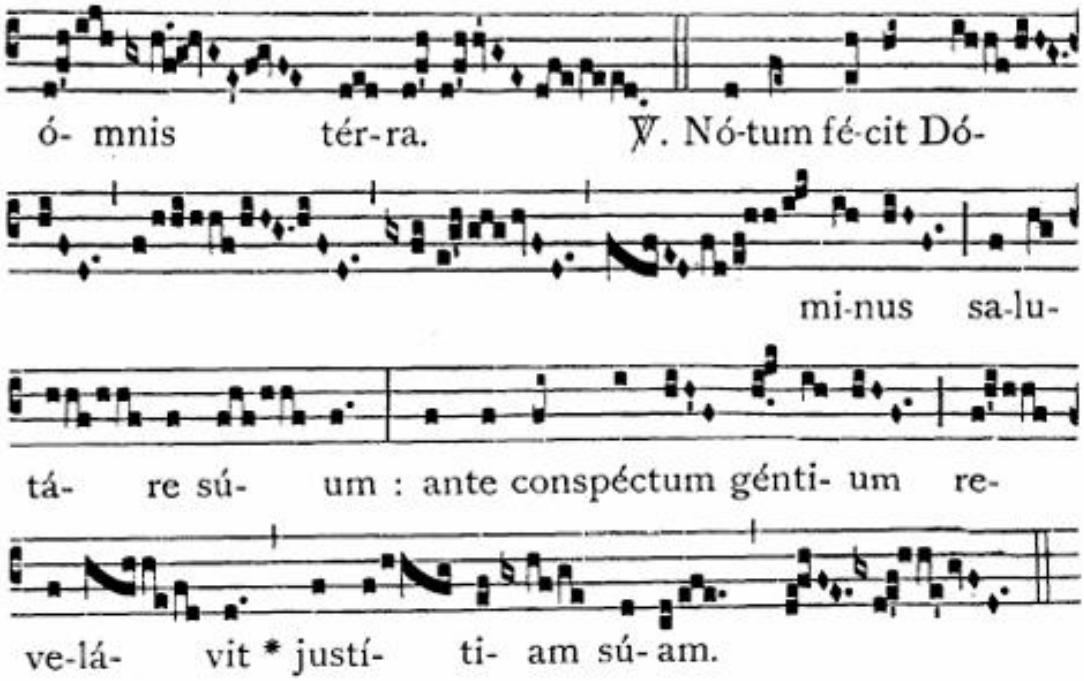

ALLELUJA I. – Szent nap ragyogott fel nekünk…

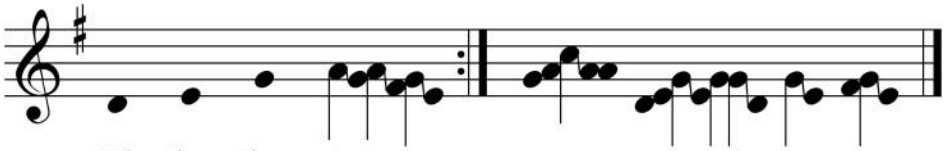

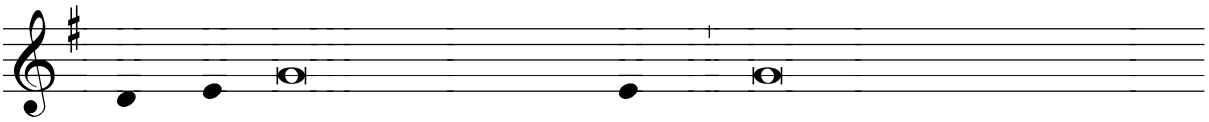

V.: Szent nap ragyogott fel ne/künk; + jöjjetek nemzetek, és

imádjátok az /Urat, * mert ma nagy világosság szállt le

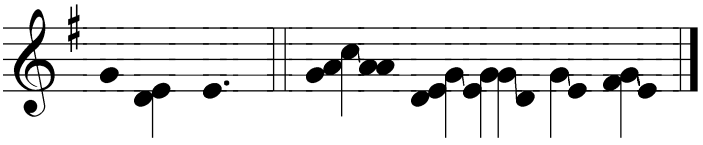

a földre_____.

ALLELUJA I. / A – Dies sanctificatus
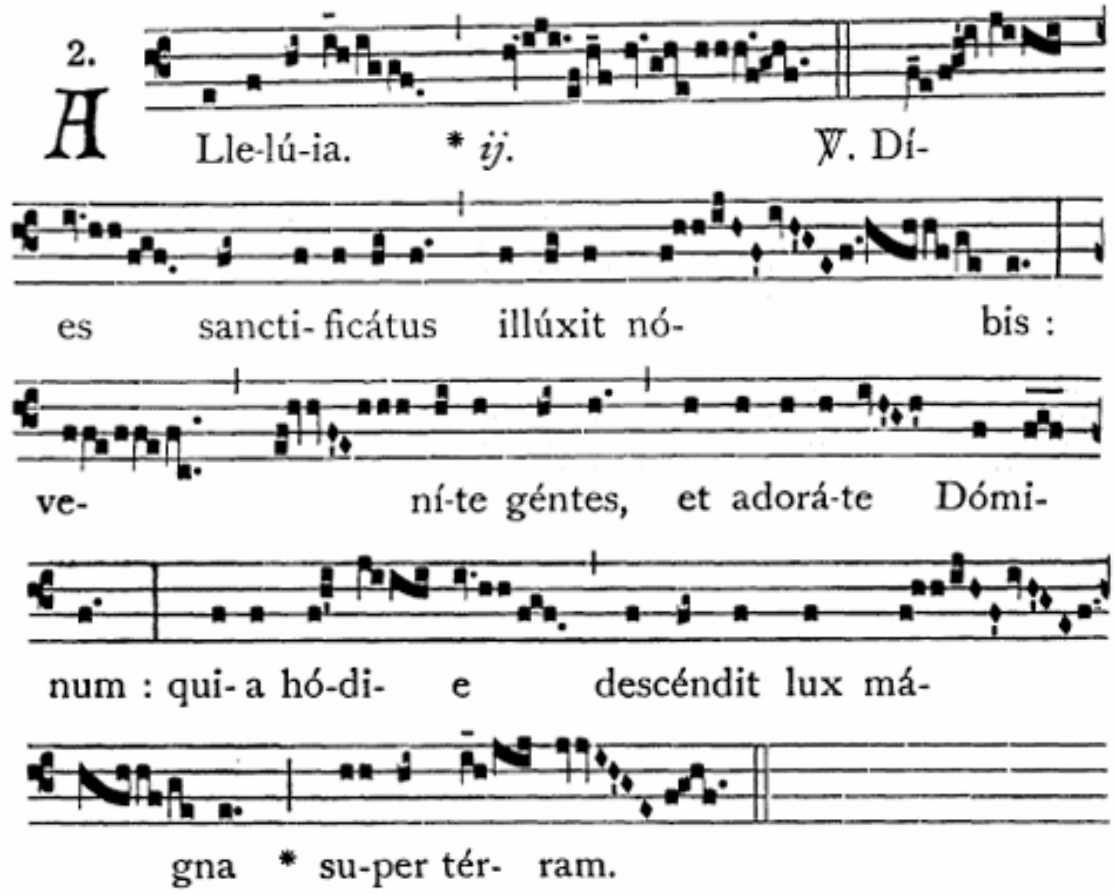
OFFERTORIUM I. – Vigasságos, hangos

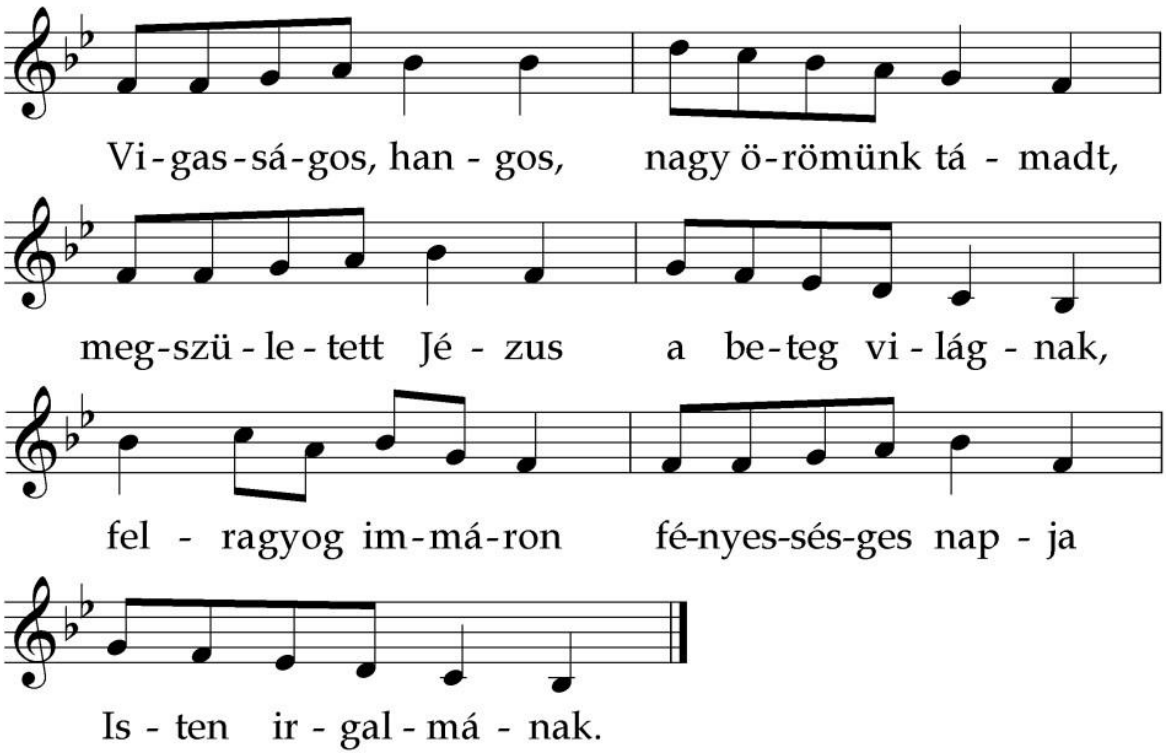

(2) Ősidőktől várták, ezredévek teltek, - prófétaszó zengte: eljön majd a Gyermek, - szűz anya szül nekünk csodálatos Istent, - Béke fejedelmet!

(3) Örvendez a nap, hold, csillagok vigadnak, - fenn a magas égen fényesen ragyognak, - hogy immár itt vagyon a mennyi váltság - földi halandóknak.

(4) Azért mi is néki mindnyájan örvendjünk, - az újszülött Krisztus kedvét lelje bennünk, - angyalok, pásztorok seregével együtt - glóriát hirdessünk!

OFFERTORIUM II. - Születésén Istennek

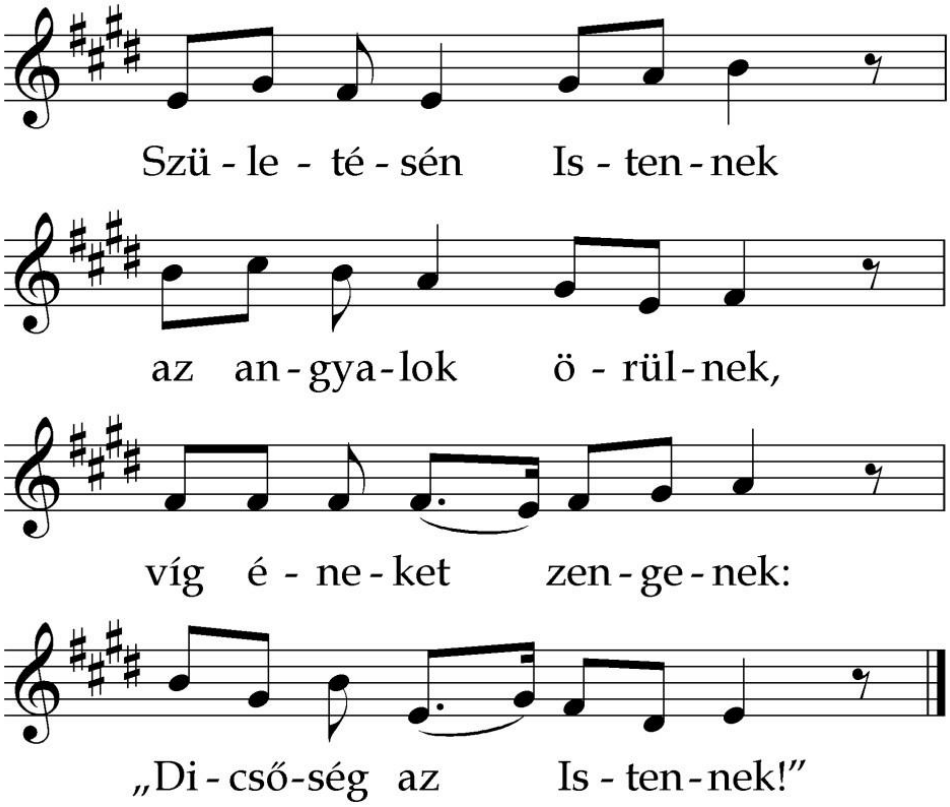

(2) Született Emmánuel, - kit hirdetett Gábriel, bizonyít Ezekiel, - és próféta Dániel.

(3a) Pásztorok őt imádják - és megajándékozzák, pásztoroknak Pásztorát, - Messiásnak megvallják.

OFFERTORIUM III. – Tui sunt caeli

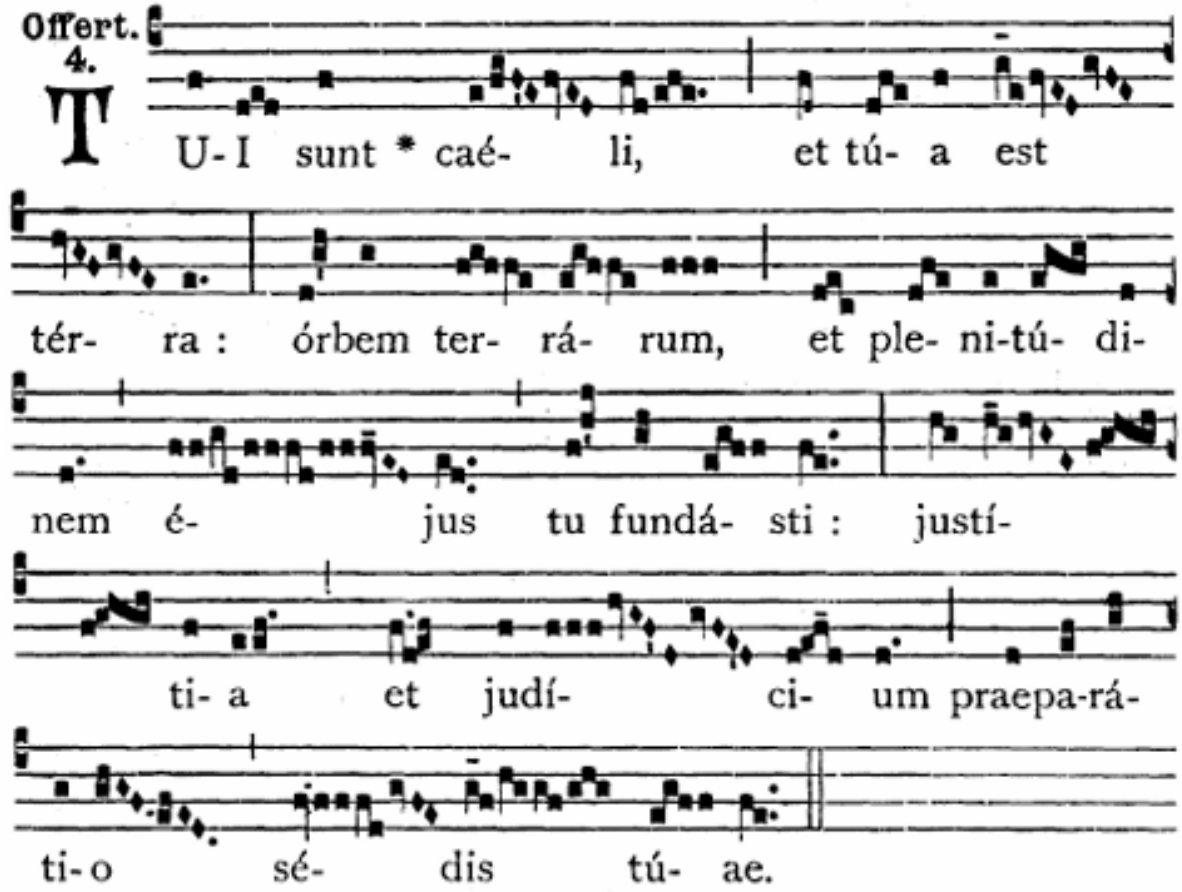

SANCTUS
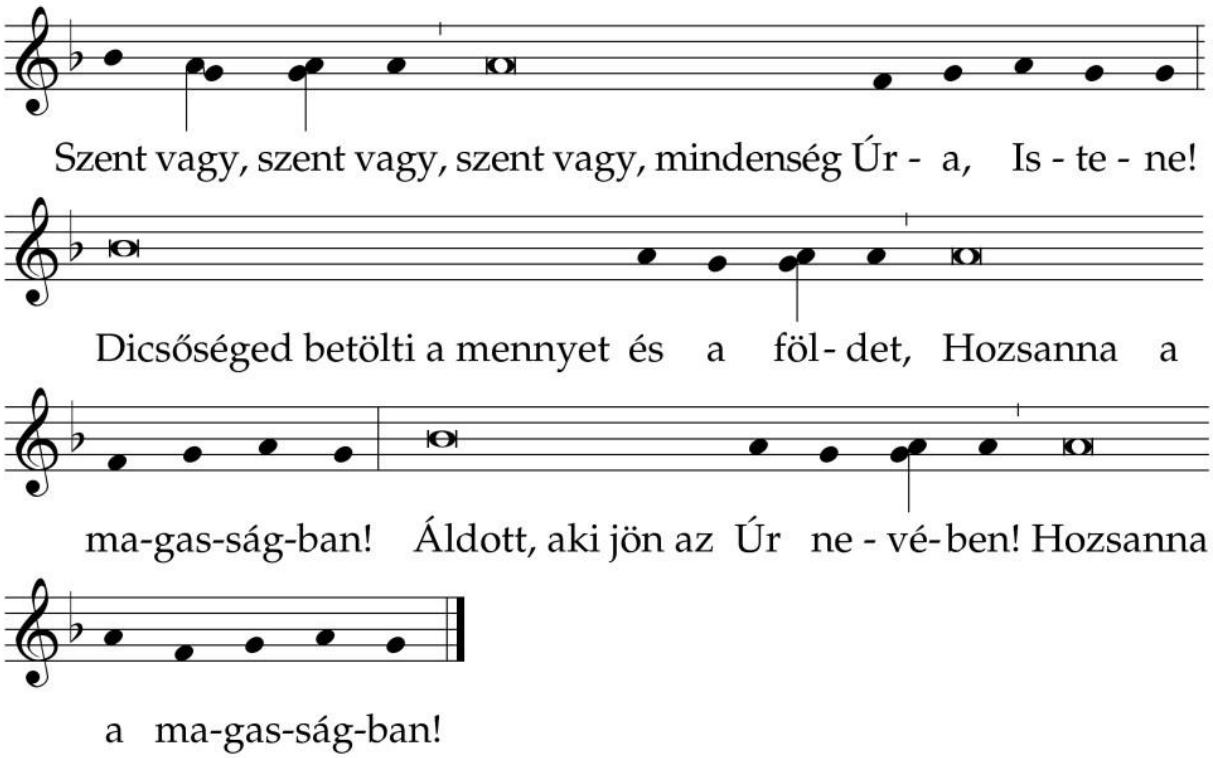
AGNUS DEI
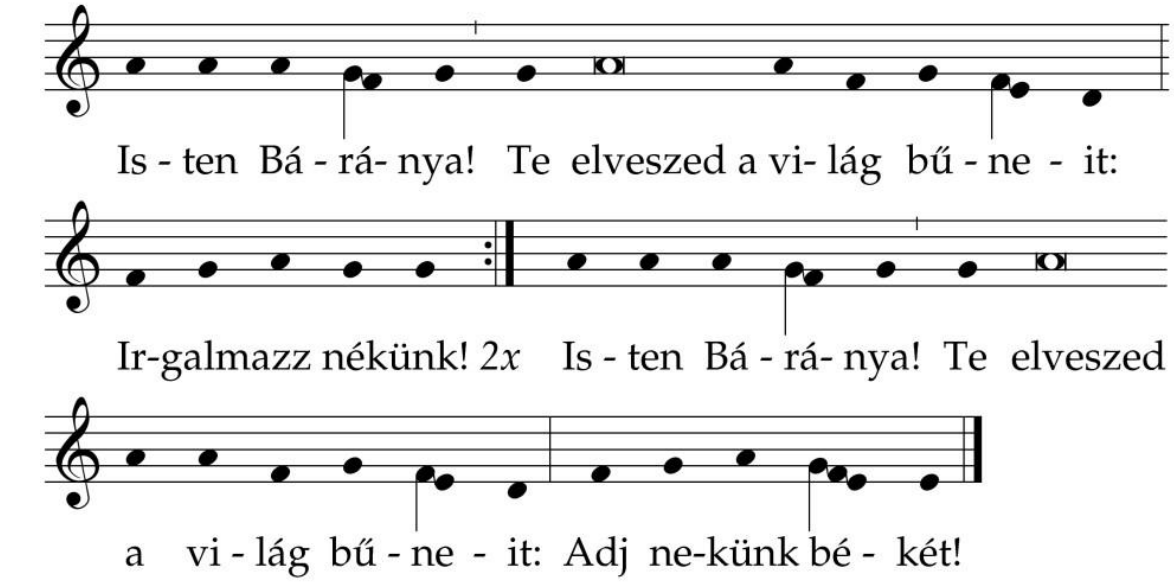
COMMUNIO I. – Meglátta a föld
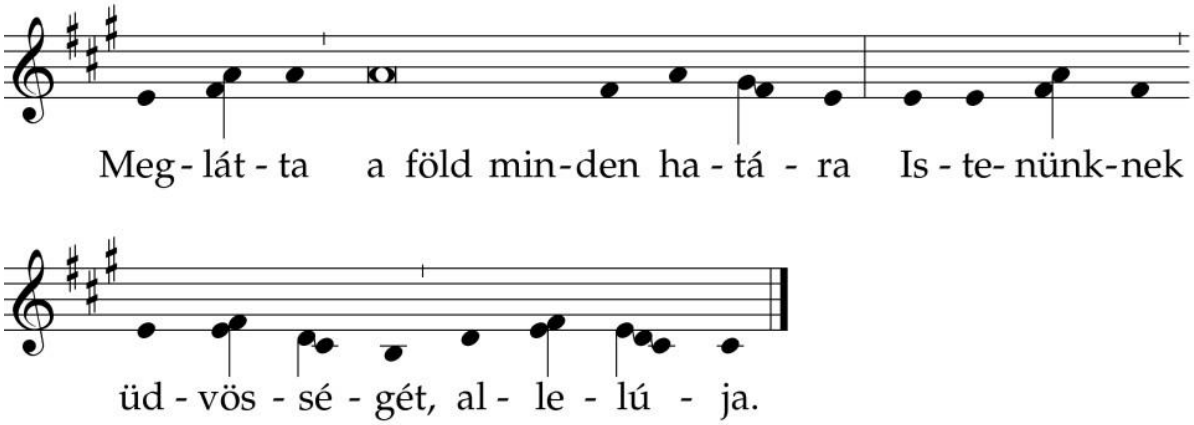
(1) Énekeljetek az Úrnak új éneket, * mert csodadolgokat csele/kedett. (2) Győzelmet szerzett neki az ő jobbja, * az ő szentséges /karja. *ANT.* (3) Megmutatta az Úr az ő Üdvösségét, * kinyilatkoztatta Igazságát a nemzetek színe /előtt. (4) Megemlékezett irgalmas voltáról, * és ígéreteiről Izrael /házának. *ANT.* (5) Meglátta a föld minden határa * a mi Istenünknek Üdvös/ségét. (6) Örvendjetek az Úrnak, minden földek, * énekeljetek és vígadjatok és dicséretet /mondjatok! *ANT.* (7) Vígadjatok az Úr Királynak színe előtt, † induljon meg a tenger és benne minden, * a földkerekség és mind, akik azon /laknak. (8) Tapsoljanak a folyóvizek, † és a hegyek is velük örvendezzenek az Úr színe előtt, * mert eljött a földet ítélni. *ANT.*

COMMUNIO I. / A – Viderunt omnes
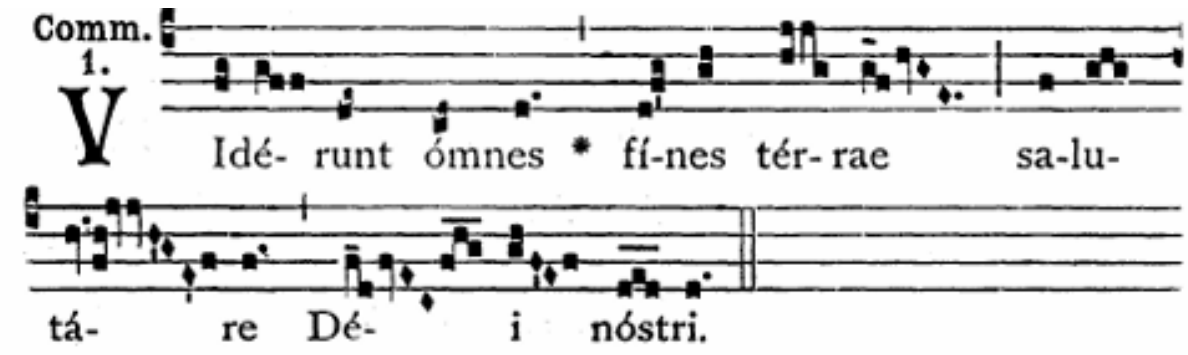
HÁLAADÁS I. – Ím az Úrnak nagy neve
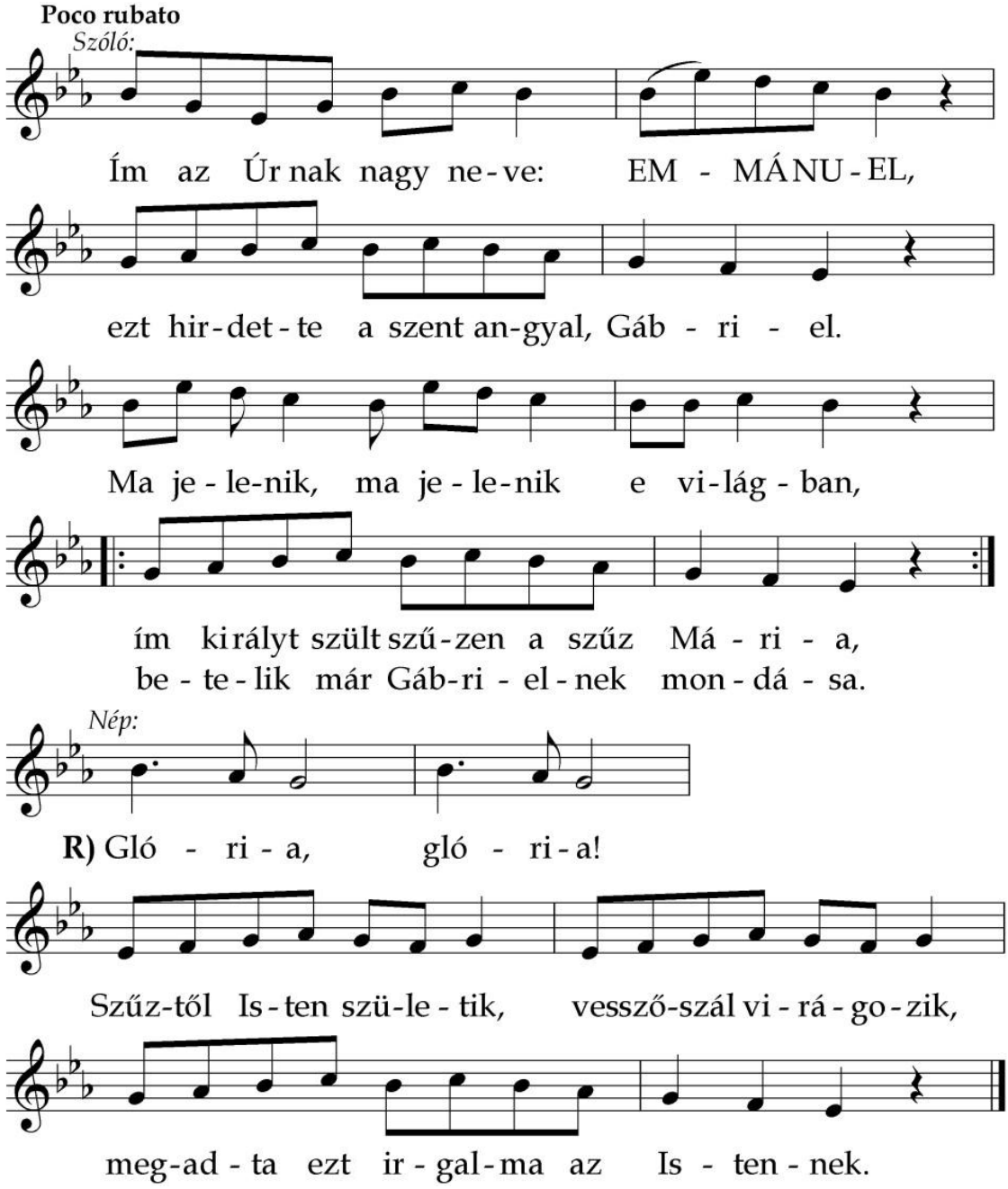
(2) Zengjük hangos énekkel, - kedvességes örömmel,
hálát adó lélekkel: - Ma jelenik, ma jelenik e világban...
(3) Örüljetek, gyermekek, - Betlehembe jöjjetek,
az új Királyt nézzétek: - Ma jelenik, ma jelenik e világban...

HÁLAADÁS II. – In dulci jubilo
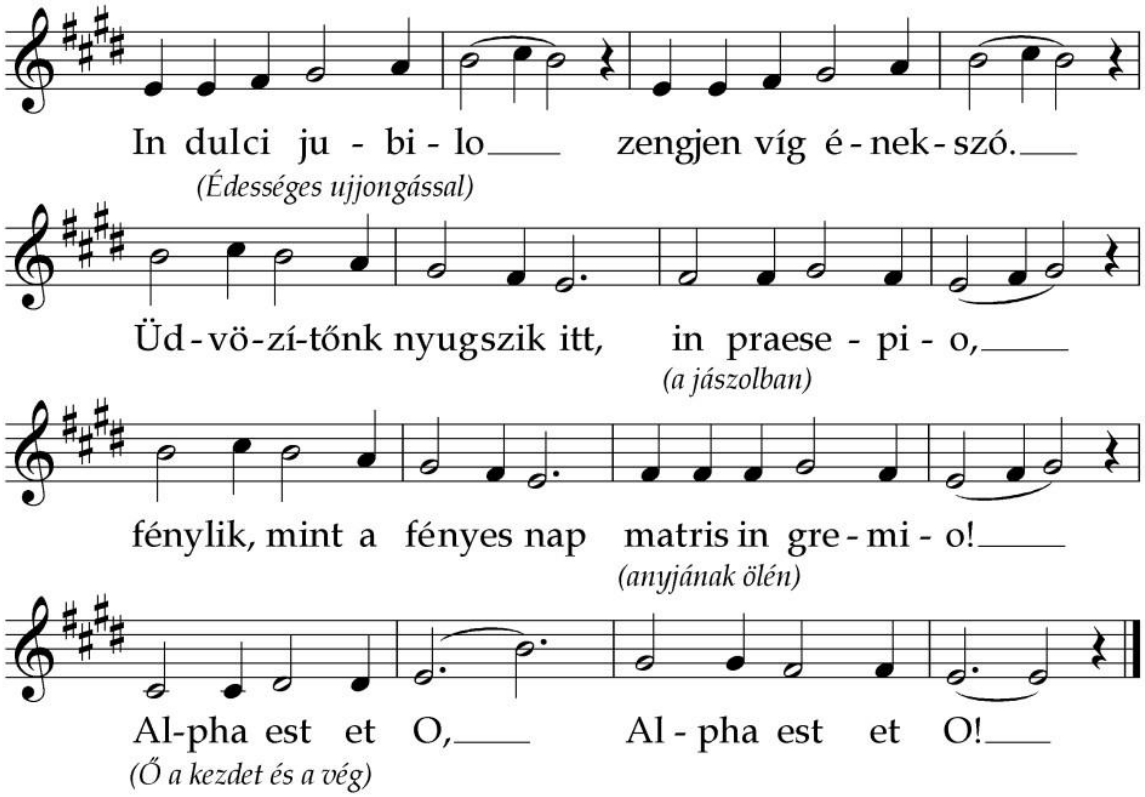
(2) Ubi sunt gaudia *(Ahol az igazi örömök vannak)* - az égi hajlékba' - nagy örömmel éneklik - nova cantica *(az új énekeket)* mind a mennyei karok - in Regis curia. *(Isten királyi udvarában)* Eja gloria! Eja, gloria! *(Dicsőség!)*

(3) Mater et filia *(Egyszerre anya és leány)* - a szép szűz Mária! Rég mind elvesztünk volna - per nostra crimina, *(bűneink miatt)* ám ő nékünk megnyerte - caelorum gaudia. *(a menny örömeit)* Eja, qualia! Eja, qualia! *(Ó, mily nagyokat!)*

HÁLAADÁS II. / A – Az angyal énekel
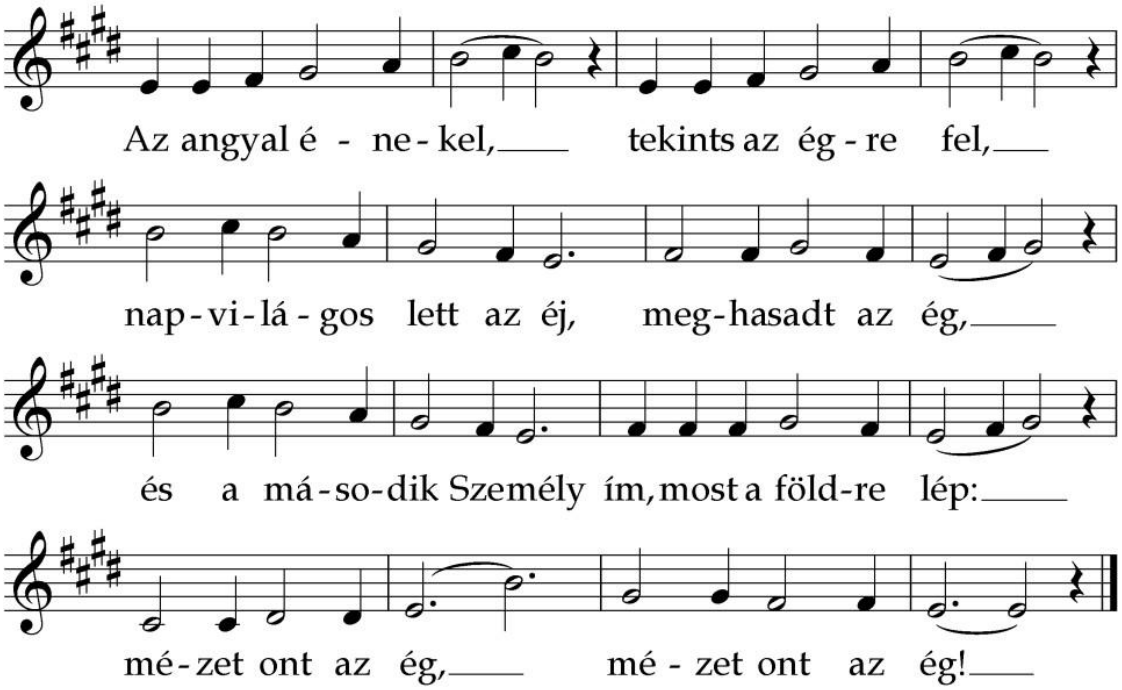
(2) Az angyal így dalol - a fényes ég alól: - Istenünknek glória - a mennyekbe fenn! - Véle mondja Mária – és véle Betlehem. - Mondjunk glóriát, - mondjunk glóriát!

EXODUS I. – Fel nagy örömre, ma született
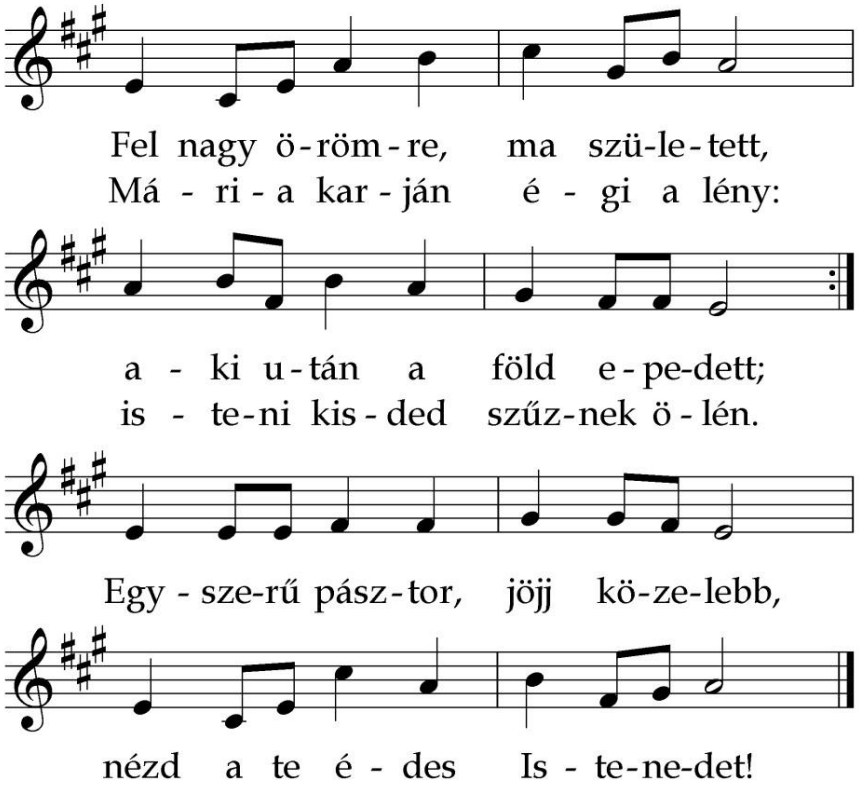
(2) Nem ragyogó fény közt nyugoszik, - bársonyos ágya nincs neki itt; - csak ez a szalma, koldusi hely, - rá meleget a marha lehel. - Egyszerű pásztor, térdeden állj, - mert ez az égi s földi Király!